

ВІДДІЛ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА НАУКОВИХ КОМУНІКАЦІЙ

Відділ інформаційного забезпечення та наукових комунікацій(ІЗНК) є одним із структурних підрозділів Науково-дослідного інституту українознавства.

Історія відділу розпочалася у липні 2004 р., коли на базі видавничо-інформаційного центру, призначеного для видання програм, підручників, посібників, матеріалів науково-освітніх конференцій, наукових збірників, а згодом журналу «**Українознавство**» , був створений відділ науково-технічної інформації.

Упродовж існування відділу вносилися зміни у його назву: з 2010 р. свою науково-практичну діяльність він здійснював як відділ парадигмальних досліджень, після реорганізації у 2014 р. функціонує як відділ інформаційного забезпечення та наукових комунікацій.

Завдання та мета діяльності відділу визначаються положеннями, визначеними у Постанові КМ України про створення НДІУ МОН України: організація, координація проведення наукових досліджень в галузі українознавства та всесвітньої історії; розроблення і впровадження новітніх технологій навчання; підготовка фахівців з українознавства та всесвітньої історії; дослідження генезису України і українців в Україні та за її межами, ролі і місця України в геополітичному просторі; шляху, стану, перспектив етно-, націє-, державотворення, матеріального, соціально-економічного, культурно-духовного, історичного, історико-правового, освітньо-наукового розвитку України, поширення інформації (знань) про Україну і українство у світі.

Реалізація мети діяльності відділу передбачає безпосередні та інтегровані з іншими відділами види науково-дослідної роботи, зокрема:

– дослідження інтегративного видання «Українознавство», яке відповідає основним структурним складовим українознавства. Методологія дослідження належить до групи методологій міждисциплінарних досліджень;

– розвиток парадигмальних засад українознавства , провадження ґрунтовних філософських та методологічних досліджень;

– створення нових інтегративних новацій в розвитку українознавчої концепції на основі виведення перспектив з історії попереднього досвіду українознавчої галузі;

– попередній аналіз та оцінка результатів виконання головних завдань, надання рекомендацій щодо механізмів, форм та методів упровадження в практику результатів розробок та досліджень відділу.

ВНКІЗ здійснює діяльність за такими напрямками:

– впровадження інтегративних гуманітарних дисциплін «Українознавство» в освітній простір;

– відпрацювання всіх етапів творення часопису «Українознавство», які передбачають процес відбору та аналізу матеріалів, створення розгалуженої мережі джерел матеріалів, роботу з авторами з українознавчого;

– удосконалення механізму створення інтегративного часопису «Українознавство», на сторінках якого друкуються матеріали наукового спрямування, що охоплюють українознавчі сфери буття і життєтворчості;

– щоквартальний випуск часопису «Українознавство», який унаочнює сукупний науковий доробок у форматі наукових статей представників українознавчої наукової спільноти.

Це видання має не лише академічне провадження з підготовки та оприлюднення наукових результатів досліджень, **але й номіноване ВАК України як фахове з історичних наук**

У формуванні предмета досліджень та суті процесу українознавчого дослідження під назвою «Розробка принципів наукового, суспільно-політичного, культурно-мистецького, релігійно-філософського, педагогічного видання з українознавства для вчених, педагогів середньої та вищої школи» (на прикладі журналу «Українознавство») розробниками було вказано, що предметом дослідження (проблеми розвитку України і світового українства, форма підсумків) є інтегроване видання, яке поєднує основні центри суспільно-гуманітарних наук.

Дослідження стосуються відпрацювання механізму створення інтегративного часопису, який поєднує різні за напрямками види гуманітарного та природничого знань. Складові інтеграції відповідають структурі українознавчого знання. Створення інтегративного наукового журналу має всі ознаки наукової проблеми. Дослідження проблеми передбачає відпрацювання всіх етапів створення часопису. Попередні етапи передбачають процес відбору та аналізу матеріалів, систематизацію розгалуженої мережі джерел матеріалів, роботу з авторами з українознавчого спрямування, наступні – усі необхідні процедури створення часопису, які втілюються у моделі щоквартальника з українознавства та всесвітньої історії. Умовами реалізації науково-дослідної роботи є видання 4-х чисел часопису щороку.

Журнал друкується на підставі свідоцтва серії КВ № 21204-1100ПР від 31.02.2015 р. про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, виданого Державною реєстраційною службою України.

Наукові статті в галузі історичних наук зараховуються як фахові згідно з наказом МОНУ від 21.12.2015 року №1328
ISSN 2413-7065 (принт)
ISSN 2413-7103 (online)
DOI: 10.30840

Журнал «Українознавство» представлено в наукометричних базах та реферативних базах даних:

1. Академія Гугл (Google Scholar) (<http://www.scholar.google.com.ua>)
2. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua>)
3. Наукова періодика України (<http://journals.urau.ua>)
4. Polish Scholarly Library (бібліотека) (<http://pbn.nauka.gov.pl>)
5. Index Copernicus (<https://journals.indexcopernicus.com>)
6. Российский индекс научного цитирования РИНЦ (www.elibrary.ru)
7. Academic Resource Index ResearchBib (<http://journalseeker.researchbib.com>)
8. Scientific Indexing Services (<http://www.sindexs.org>)
9. CiteFactor Directory (<http://www.citefactor.org>)

10. Universal Impact Factor (<http://www.uifactor.org>)

11. Eurasian Scientific Journal Index (<http://esjindex.org>)

12. Infobase Index (<http://infobaseindex.com/index.php>)

13. Cosmos Impact Factor (<http://www.cosmosimpactfactor.com>)

Часопис був заснований у 2001 р. з важливою місією: створення модерного наукового, громадсько-політичного, культурно-мистецького, релігійно-філософського і педагогічного журналу, в якому фахово досліджується минуле, сучасне і майбутнє України, українців та світового українства.

В журналі «Українознавство» протягом 17 років були представлені такі рубрики: «Історія. Теорія. Методологія», «У царині освіти і науки», «На світових широтах», «Образ України. Культура. Література. Мистецтво», «Дискусії. Версії. Гіпотези. Відкриття», «Джерелознавство», «Люди. Події. Факти», «Українознавство в освітньому процесі», «Українська суспільно-політична, релігійна та педагогічна думка третього тисячоліття», «Пам'ять історії», «Культура», «Україна і світове українство», «Наші сучасники», «Українська суспільно-політична думка», «Україна і світ», «Світочі», «Освіта», «Хроніка», «Людина і її справа», «Міжнародна науково-практична конференція», «Національна культура», «Україна-етнос», «Творчість молодих», «Рецензії і відгуки», «Підсумки року», «Екологія і психологія етносу», «Презентації. Конкурси», «Народні традиції», «Мовна політика. Державні механізми утвердження мови», «Мовно-освітні орієнтири суспільства. Мова науки», «Українська мова в сучасному інформаційному просторі», «Історія мови», «Мова і майбутнє України», «Українська національна культура», «Рецензії, презентації», «Міжнародний конгрес», «Парадигми сучасної науки. Міждисциплінарні дослідження», «Українознавство в системі освіти», «Експедиційне українознавство».

За 17 років у журнал «Українознавство» подали свої статті понад 1100 авторів, як вітчизняних, так і зарубіжних.

Обсяг журналу від номера до номера був різним: від 186 сторінок у 2001 р. – до 476 сторінок у 2004 р.

Одним із основних видів публікацій у журналі є наукова стаття. Вона містить виклад проміжних або кінцевих результатів наукового дослідження, висвітлює конкретне окреме питання за темою наукової роботи, фіксує науковий пріоритет автора, робить її матеріал надбанням фахівців.

Підготовка наукової статті до друку – процес складний і відповідальний. Науковий редактор з'ясовує актуальність та новизну теми, ступінь її розробки, рівень використання автором найновішої літератури, залучення архівних матеріалів. Редактори (науковий, літературний), коректор виявляють чітке розуміння існуючих у науці методів викладу зібраного й узагальненого автором матеріалу, відстежують у наукових текстах порядок і частоту вживання спеціальної термінології, адже використання наукової термінології – найбільш оптимальний варіант забезпечення точності викладу змісту. Аналіз термінології є однією з обов'язкових складових роботи над підготовкою наукової статті до друку. Співробітники відділу намагаються не допустити помилкового використання термінів і домогтися точного й однозначного їх вживання. Редакторська оцінка стилю викладу наукового твору базується насамперед на відповідності авторської манери нормам і стандартам наукової комунікації. Співробітники відділу стежать за тим, щоб у науковій статті дотримувалася основна вимога – доказовість і об'єктивність усіх суджень і оцінок як основа достовірності наукового результату.

Кількість статей у часописі з 2001 р. по 2017 р. становить 3300.

Тематика статей охоплює висвітлення історії українознавства у вітчизняних і зарубіжних джерелах; напрацювання у сферах джерелознавства й археології; набутки літератури і мистецтва в історичній ретроспекції та в сьогоденні; напрями практичного втілення українознавства в заклади виховання і освіти та висвітлення їх передових методів і досягнень.

Науковим набутком відділу є 66 номерів журналу «Українознавство».

За час існування журналу «Українознавство» змінювалися його обкладинка, заставки з метою покращення дизайну видання. У зв'язку з долученням журналу до наукометричних баз, відділом було змінено вимоги оформлення анотацій до статей.

Зберігаючи основний механізм формування міждисциплінарного часопису з чітко визначеним предметом дослідження – України та світового українства, – розвиток українознавчої концепції передбачає налагодження механізму представлення друкованих матеріалів у Інтернет-середовищі.

Відділом інформаційного забезпечення та наукових комунікацій проводиться підготовка матеріалів для створення електронної версії наукового фахового видання «Українознавство», що стало важливим кроком у розширенні концепційної основи українознавства. Відвідувачами сайта електронного видання стали представники з-понад 58 країн світу, які виявляють зацікавлення до матеріалів часопису.

Крім дослідження журналу «Українознавство», відділом ІЗНК здійснено редагування та підготовку до друку багатьох інститутських видань (програм, наукових збірників, монографій тощо). Крім дослідження журналу «Українознавство», відділом ІЗНК здійснено редагування та підготовку до друку багатьох інститутських видань (програм, наукових збірників, монографій тощо).

Крім того, на відділ покладено адміністрування та наповнення контенту сайта Інституту, сторінки фейсбуку та інших ресурсів, організаційно-технічне забезпечення функціонування сайтів.

ВІЗНК як структурний підрозділ НДІУ співпрацює з іншими відділами та підрозділами Інституту, зокрема:

– одержує від керівництва НДІУ, структурних підрозділів Інституту відомості, необхідні для роботи;

– надає працівникам підрозділів Інституту рекомендації з питань, що входять у його компетенцію;

– бере участь у засіданнях, нарадах, круглих столах тощо, які проводяться в Інституті;

– спільно з іншими відділами Інституту бере активну участь у проведенні семінарів, конференцій, конгресів з українознавства та конкурсів молодих учених.

Співробітниками відділу проводиться опрацювання матеріалів конгресів, робіт переможців учнівських конкурсів і конференцій, здійснюється їх підготовка до друку згідно з постановою ВАК України «Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України», відповідно до яких у журналі «Українознавство» друкуються лише ті наукові статті, де мають бути:

Співробітниками відділу проводиться опрацювання матеріалів конгресів, робіт переможців учнівських конкурсів і конференцій, здійснюється їх підготовка до друку згідно з постановою ВАК України «Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України», відповідно до яких у журналі «Українознавство» друкуються лише ті наукові статті, де мають бути:

– постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями;

– аналіз останніх джерел досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується дана стаття;

- формулювання цілей статті (постановка завдання);
- виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів;
- висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.

Відділ тісно співпрацює з науковими установами, відомими діячами освіти, науки, культури, письменниками, поетами, релігійними діячами України та зарубіжжя.

У ВНК працюють наукові спеціалісти, які мають відповідні професійні, ділові якості, необхідні знання, досвід і здатні виконувати обов'язки, покладені на них:

Тетяна Леонідівна Ренке – завідувач відділу

Вікторія Валеріївна Калина – науковий співробітник

Лариса Іванівна Ткаченко – науковий співробітник

Лідія Григорівна Науменко – науковий співробітник

Олександр Євгенович Сцібан – науковий співробітник.